

XXXVI.

Forslag

til

Pensionslov.

§ 1.

Enhver af Kongen udnævnt og af Staten lønnet Embedsmand, som affædiges paa Grund af Alder eller Svagelighed eller anden ham utilregnelig Aarsag, er berettiget til Pension ifølge denne Lov.

Lovgivningen bestemmer, hvilke Embedsmænd der udnævnes af Kongen; men hvor saadan Lovbestemmelse mangler, vil dette skee i det hidtil gjældende Omfang, dog saaledes, at ingen Bestilling, som efter de hidtil gjældende Regler ikke har givet Afgang til Pension, ifølge denne Lov skal give det, ligesom paa den anden Side Enhver, der ved nærværende Lovs Udgivelse er ansat i en Bestilling, som ifølge de hidtil gjældende Regler har givet Afgang til Pension, mer som efter denne Lov ikke medfører Pensionsberettigelse, for sin Person skal have Krav paa Pension efter de i nærværende Lov indeholdte almindelige Regler.

Den samme Ret til Pension tilkommer Embedsmænd, der ere ansatte ved Rigsdagen eller de Stiftelser, hvis Indtægter og Udgifter bestemmes i Finantsloven.

Udnævnelser paa Tid eller paa Opfyldelse give ikke Pensionsret.

§ 2.

Ret til Pension bortfalder ikke blot ved Embedsfortabelse og naar Bedkommende dømmes for en i den offentlige Mening vanærende Handling, men ogsaa naar han i eller udenfor Embedsførelsen gjør sig skyldig i Misligheder, der svække den for hans Stilling nødvendige Agtelse og Tillid.

Om saadanne Misligheder have fundet Sted, afgjøres af en særegen Myndighed, sammensat af 5 Mænd, som udnævnes af Kongen paa 3 Aar ad Gangen, og af hvilke de 2 skulle vælges blandt Medlemmerne af de overordnede Domstole, de 3 øvrige imellem Mænd, der beklæde eller have beklædet højere Embeder i Administrationen. De nærmere Bestemmelser vedrørende Forretningsgangen fastsættes ved Kongelig Anordning, dog saaledes at der derved sikres den paagjældende Embedsmand Afgang til at blive bekendt med Alt, hvad der anføres mod ham, og til at erklære sig derover, inden Afgjørelse træffes, ligesom han ogsaa skal være berettiget til at faae en Afkrift af den afgivne motiverede Kjendelse.

Den Embedsmand, der affædiges under Henviisning til en saadan Afgjørelse, og hvem denne gaar imod, kan kun faae Pension ifølge særlig Lov. Dog skal han være berettiget til midlertidig fra Affædigelsen indtil Afgjørelsen af hans Skyld at oppebære fuld Pension efter denne Lovs almindelige Regler og fra den nævnte Afgjørelse, forsaavidt Rigsdagen paa den Tid ikke er samlet, endvidere indtil næste Rigsdags Sammentræden $\frac{2}{3}$ af fuld sædvanlig Pension.

§ 3.

Pensionen afholdes af Statskassen, forsaavidt den ikke efter de Regler, som derom hidtil have gjældet eller herefter maatte blive fastsatte, udredes paa anden Maade.